

spiritalium sensum, quibus in bonis actibus proficere valeant, inquirunt. Vulpes dicta, quasi volupes. Est enim volubilibus pedibus, et nunquam rectis itineribus, sed tortuosis anfractibus currit: fraudulentum animal insidiisque decipiens. Nam dum non habuerit escam fingit mortem, sicque descendentes quasi ad cadaver aves rapit et devorat. Vulpes enim mystice diabolus dolosus, vel hæreticum callidum, sive peccatorem hominem significat. Unde de Herode Dominus ait in Evangelio: *Ite, dicite vulpi illi (Luc. xiii)*. Et alibi: *Vulpes, inquit, foveas habent: et volucres cæli nidos (Matth. viii)*; in vulpibus hæreticos, et in volucris cæli malignos spiritus exprimens, qui in pectoribus humanis sibi latibula quærunt, ubi suggestiones suas perversas inserant, et voluntates suas pessimas expleant. Item vulpes diabolus vel dæmones, ut in psalmo: *Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt (Psal. lxxi)*. Et in Jeremia: *Propter montem Sion quia dispersit (Thren. v)*. *Vulpes ambulaverunt in eo*. Vulpes, hæretici in Canticis canticorum: *Capite nobis vulpes pusillas exterminantes vineas (Cant. ii)*, id est, plebes fidelium. Et in libro Judicum de Samson dicitur: *Apprehendit trecentas vulpes, et ligavit faculas in caudis earum (Jud. xv)*. Simiæ Græcum nomen est, id est, pressis naribus. Unde et simias dicimus, quod suppressis naribus sint, et facie fœda, rugis turpiter fullicantibus: licet et capellarum sit pressum habere usum. Alii simias latino sermone vocatas arbitrantur eo quod multa in eis similitudo rationis humanæ sentitur: sed falsum est. In elementorum cognitione sagaces: nova luna exsultant: media et cava tristantur: fetus, quos amant, ante se gestant: neglecti circa matrem hærent. Harum genera quinque sunt. Ex quibus circopetici [cercopithecii] caudas habent. Simia enim cum cauda est, quam quidam crurum vocant. Spingæ villosæ sunt comis, mammis prominentibus, dociles ad feritatis oblivionem. Cynocephalii et ipsi similes simiis, sed facie in modum canis, unde et nuncupati. Satyrici facie admodum grata, et gesticulatis motibus inquieti. Callitrices toto aspectu a cæteris distant. Sunt enim in facie producta barba, et lata cauda. Simiæ autem callidos mente, et peccatis fetillos homines significant. Qui aliquando per conversionem et poenitentiam ad pacificum nostrum deducuntur, et ejus agunt servitium, sicut supra dictum est de elephantis et simiis, qui adducebantur ad Salomonem. Enhydros bestiola, ex eo nuncupata, quod in aquis versetur, et maxime in Nilo. Quæ si invenerit dormientem crocodilum, volutat se in luto primum, et intrat per os ejus in ventrem, et carpens omnia interanea ejus, sic moritur; ichneumon Græce vocatus eo quod odore suo et salubria ciborum et venenosa prodantur. De quo Dracontius ait: *Prædicat suillus vim caprarumque veneni*. Suillus autem a setis est nuncupatus. Hic etiam serpentes insequitur. Qui cum adversus aspidem pugnat, caudam erigit, quam aspis maxime incipit observare quasi minantem, ad quam

A cum vim suam transfert, decepta corripitur. Melo, vel quod sit rotundissimo membro, vel quod favos petat, et assidue mella captet. Musio appellatus, quod muribus infestus sit. Hunc vulgus caum a captura vocat. Alii dicunt, quod catat, id est, videat. Nam tam acute cernit, ut fulgore luminis noctis tenebras superet. Unde a Græco venit catus, id est, ingeniosus. Venator Christus est, ut in Isaia secundum LXX: *Ecce quemadmodum leo aut catulus leonis in venatione quam capit (Isa. xxxi)*; ita veniet. Venatores, Apostoli vel cæteri prædicatores, ut in Jeremia: *Mittam eis venatores, et venabuntur eos de omni monte (Jer. xvi)*. Venator diabolus, in cujus figura Nemrod ille gigas venator coram Domino, ut in Genesi (*Gen. x*); venatores pravi homines, ut in propheta: *Venantes ceperunt me, quasi avem, inimici mei gratis (Thren. iii)*. Lamia diabolus vel dæmones, ut in Jeremia: *Sed et lamia nudavit mamillam, et lactavit catulos (Thren. iv)*. Item lamia, hæreticus vel quilibet hypocrita, ut Isaïas dicit: *Cubavit lamia, et invenit sibi requiem (Isa. xxxiv)*.

CAPUT II.

De minutis animalibus.

Mus pusillum animal, Græcum illi nomen est: quidquid vero ex eo trahitur, Latinum fuit. Alii dicunt mures, quod ex humore terræ nascantur. Nam mus terra, unde et humus. His in plenilunio jecur crescit, sicut quædam maritima augmentur, quæ rursus minuente luna deficient. Sorex Latinum est eo quod rodat et in modum serræ præcidat. Antiqui autem sauricem dicebant, sicut et clodum claudum. Mustela dicta, quasi mus longus. Nam telum a longitudine dictum. Hæc ingenio subdola in domibus, ubi nutrit catulos suos, transfert mutatque sedem, serpentes etiam et mures persequitur. Duo autem sunt genera mustelarum. Alterum enim silvestre est, distans magnitudine, quod Græci ictidas vocant: alterum in domibus oberrans. Falso autem opinantur, qui dicunt mustelam ore concipere, aure effundere partum. Mustela est furti figura, ut in Levitico demonstratur. Talpa dicta, quod sit damnata cæcitate perpetua tenebris. Est enim absque oculis, semper terram fodit, et humum egerit, et radices sub frugibus comedit. Mystice autem mures significant homines cupiditate terrena inhiantes et prædam de aliena substantia surripientes. Mustela vero eos per figuram demonstrat, qui ingenium naturale sub dolo malitiæ polluunt et totam vitam suam in insidiis et fraudibus ducunt. Talpa ergo, quæ cæcitate perpetua damnata est, aut idola significat cæca, surda et muta: aut etiam ipsos idololatrias, qui ignorantia et stultitia tenebris semper errant. De quibus in Isaia scriptum est: *Ut adoretis talpas et vespertiliones (Isa. ii)*, hoc est, cæci cæcos colant. De quibus alibi Scriptura dicit: *Similes illis fiant, qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis (Psal. cxiii)*. Aut etiam hæreticos sive falsos Christianos per figuram demonstrat: quoniam sicut talpa absque oculis semper terram fodit, et humum egerit, et radices sub fru-